

**Özel Eğitim ve Sınıf Öğretmenlerinin Sınıf Ortamında Değerlendirme
Becerilerine Yönelik Öz Yeterlik Algılarının Karşılaştırılması**

**Comparison of Self-Efficacy Perceptions of Special Education and Classroom
Teachers Regarding Assessment Skills in the Classroom Setting**

Aynur Aksu*

Yusuf Ziya Tavil**

ÖZET

Geliş Tarihi:18.03.2025

Kabul Tarihi:18.06.2025

Doi: 10.20296/tsadergisi.1660824

Anahtar Sözcükler:

*Öz yeterlik
Sınıf içi ölçme
Özel eğitim
Sınıf öğretmeni*

Bu çalışmada, özel eğitim ile sınıf öğretmenlerinin sınıf ortamı değerlendirme becerilerine yönelik öz yeterlik algılarının karşılaştırılması amaçlanmıştır. Çalışma, nicel yöntemle dayalı betimsel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Araştırmanın katılımcılarını, Ankara ili genelinde resmi okullarda çalışan 114 özel eğitim ve 138 sınıf öğretmeni oluşturmuştur. Bu sayede toplam 252 öğretmen araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Çalışmada elde edilmesi planlanan veriler, Katılımcı Bilgi Formu ve Ölçme ve Değerlendirme Öz Yeterlik Algı Ölçeği ile toplanmıştır. Katılımcı Bilgi Formu araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Ölçme ve Değerlendirme Öz Yeterlik Algı Ölçeği ise Çalışkan tarafından geliştirilmiştir. Araştırma verileri SPSS programı ile çözümlenmiş, verilerin analizi sürecinde normallik testleri, t-testi, varyans analizi (ANOVA) ile yüzde ve frekans değerleri incelenmiştir. Araştırma sonucuna göre; özel eğitim öğretmenlerinin değerlendirme öz yeterlik algılarının orta derecenin üzerindeyken sınıf öğretmenlerinin değerlendirme öz yeterlik algılarının nispeten iyi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Özel eğitim öğretmenleri arasında değerlendirmeye yönelik öz yeterlik algılarının erkek öğretmenlerde daha olumlu olduğu, yaş ve çalışma yılı değişkenlerinin her iki grup için de ölçme değerlendirme öz yeterlik algılarına manidar bir etkisinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin ölçme değerlendirme öz yeterlik algılarının özel eğitim öğretmenlerine göre daha olumlu olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

ABSTRACT

Submission: 18.03.2025

Acceptance: 18.06.2025

Doi: 10.20296/tsadergisi.1660824

Key Words:

*Self-efficacy
Classroom assessment
Special education
Classroom teacher*

This study aims to compare the self-efficacy perceptions of special education and classroom teachers regarding their classroom assessment skills. The study was conducted as a descriptive study. The participants of the study consisted of 114 special education teachers and 138 classroom teachers working in public schools across Ankara. Thus, a total of 252 teachers were included in the research. The data planned to be obtained in the study were collected using the Participant Information Form and the Assessment and Evaluation Self-Efficacy Perception Scale. The Participant Information Form was developed by the researcher, while the Assessment and Evaluation Self-Efficacy Perception Scale was developed by Çalışkan. The research data were analyzed using the SPSS program, and during the data analysis process, normality tests, t-tests, variance analysis (ANOVA), as well as percentage and frequency values were examined. According to the results of the study, while special education teachers' self-efficacy perceptions of assessment were above the moderate level, classroom teachers' self-efficacy perceptions of assessment were relatively higher. It was concluded that among special education teachers, male teachers had more positive self-efficacy perceptions regarding assessment, while the variables of age and years of experience had no significant effect on the self-efficacy perceptions of either group.

Atf İçin

Karasu Avcı, E. & Ketenoğlu Kayabaşı, Z.E. (2026). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin kaynaştırmaya yönelik farkındalıklarının ve uygulamalarının incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 30(1), 340-351 doi: 10.20296/tsadergisi.1660824

* Öğretmen, MEB, Ankara, aynur.krc@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1822-0787>

**Doç. Dr., Biruni Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Bölümü, İstanbul, ytavil@biruni.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-1275-5951>

GİRİŞ

Eğitim nihai hedefi, hedef kitlede davranış değişikliği oluşturmaktır. Bu durum, hiç sahip olunmayan bir davranışın kazandırılması ya da sahip olunan uygun olmayan davranışın azaltılması şeklinde gerçekleşmektedir. Arzu edilen amaca ulaşıp ulaşılamadığı istendik davranış değişikliğinin niteliği ve niceliğinin belirlenmesiyle bir başka ifadeyle sınıf içinde gerçekleştirilen ölçme uygulamalarıyla ortaya konulmaktadır (Akyüz, 2008, s.23; Baş ve Beyhan, 2016, s.18).

Ölçme, basit bir ifade ile bir durumun gözlenerek sonucun sayı ve sembollerle belirtilmesi iken değerlendirme, ölçme sonuçlarının yorumlanması ve o sonuçlara dayalı olarak karar verilmesini ifade etmektedir (Özçelik 1988; Linn ve Gronlund, 1995). Eğitsel değerlendirme ise öğrencilerin öğrenme stillerini, programın amaçlarını ve öğretimin etkililiğini belirlemek amacıyla kullanılmaktadır (Yaman ve Karamustafaoğlu, 2011, s.55).

Öğrenciyi odağa koyan programların uygulanmaya başlanması sınıflarda sözlü ve yazılı sınavlar ile değil performans ödevleri, projeler, başarı testleri, gözlem listeleri, ürün dosyaları vb. ile değerlendirme yapılmasını zorlayıcı bir rol oynamıştır (Başol, 2015; Ocak, 2004; Yetkin ve Daşcan, 2006, s.56).

Yetersizlikten etkilenmiş bireylere sağlanacak eğitim hizmetleri geçmişten günümüze kadar MEB yönetmelikleri ile düzenlenmektedir. Günümüzde yetersizlikten etkilenmiş kişilere sunulan ve sunulacak olan hizmetler Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliğine uygun olarak düzenlenmektedir. Bu çerçevede yetersizlikten etkilenmiş bireylerin gereksinim duyduğu hizmetlerin farklı uzmanlık alanında yetişmiş personel aracılığı ile planlanması ve sunulması gerekmektedir. Disiplinler arası bir çalışma ile taramadan başlayıp eğitim ortamına yerleştirme ve sınıf içi değerlendirmeyi de içine alan sürecin yönetilmesi gerekmektedir. Bu süreçler içinde değerlendirme faaliyetleri, bütün aşamaların vazgeçilmez bir ögesi olarak karşımıza çıkmaktadır (Ataman, 2009, s.78; Gürsel, 2007, s.60). Bu nedenle değerlendirme, özel eğitimin süreçlerinin en kapsamlı ve önemli basamağını oluşturmaktadır. Özel eğitimde ölçme ve değerlendirme süreçleri, yetersizlikten etkilenmiş bireylerin tanılmasından yerleştirilmesine ve sağlanacak destek hizmetlerine yön veren çok önemli olmaktadır. Bu süreçlerden bir tanesi de öğretmenler tarafından gerçekleştirilen sınıfta yapılan değerlendirmelerdir.

Sınıfta yapılan değerlendirme karmaşık bir süreçtir. Bir öğretim sürecine başlamadan önce öğrencinin önbilgilerinin, hazır bulunuşluk seviyelerinin belirlenmesinden, öğretim sırasında eksik ya da yanlış bilgilerin belirlenmesine, öğretim sonunda kazandırılmak istenen davranışın gerçekleşme seviyesinden ve davranış değişikliklerinin belirlenmesine kadar olan süreçte sınıfta yapılan değerlendirmeye işlemlerine gereksinim bulunmaktadır (Karasar, 2005, s.123; Orhan, 2007). Sınıfta yapılan değerlendirme ile öğrencinin sınıfta gerçekleştirilen amaçları kazanıp kazanmadığı belirlenirken diğer yandan da işe koşulan öğretim yönteminin de uygunluğuna karar verilebilmektedir (Kutlu, Doğan ve Karakaya, 2010). Ancak, uygun değerlendirme yöntemine karar verme ve uygulama bu alana yönelik sahip olunması gereken becerilerle doğrudan ilişkilidir (Atılğan, 2006, Yılmaz, 2004). Bu yetkinlik çerçevesinde sınıf ortamı değerlendirme, öğretim faaliyetlerini ve akademik gelişmeyi pozitif yönde etkilemektedir (Bell ve Cowie, 2001, s.540). Bu çerçevede Daniel vd., (1998) belirttiği gibi değerlendirme becerilerinde yetkinlik, sınıfta hizmet veren tüm personelin yeterlilikleri arasında yer almalıdır.

Ancak, değerlendirme becerilerinde yetkin olmaları öğretmenlerin bu yöntemleri sınıf ortamında doğru uygulayabilmelerini garanti altına almamaktadır. Bu durum, ağırlıklı olarak sahip olunan öz yeterlik algısıyla ilişkili olabilmektedir (Bandura, 1986, s.56). Öz yeterlik, kişilerin hali hazırda sahip olduğu yeteneği ve bu yetenek ile neleri başarabileceğine yönelik inancı olarak ifade edilmektedir. Bu sebeple öz-yeterlik başarı için önemli bir faktördür (Bandura, 1986, s.56).

Alan yazın incelendiğinde, öğretmenlerin sınıf ortamındaki değerlendirme becerilerine ilişkin öz yeterlik algılarının incelendiği çalışmaların niceliksel olarak yeterli olmadığı söylenebilir. Bu nedenle yetersizlikten etkilenmiş çocukların öğretmenlerinin ve sınıf öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmeye yönelik öz yeterlik düzeylerinin belirlenmesine ihtiyaç olduğu söylenebilir.

Amaç

Bu araştırmada, sınıf ve özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaca, aşağıda ifade edilen sorulara yanıt aranarak ulaşılabacaktır.

1. Özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmeler açısından öz yeterlik algıları ne düzeydedir?
2. Sınıf öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmeler açısından öz yeterlik algıları ne düzeydedir?
3. Özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algıları yaş, cinsiyet, çalışma yılı değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır?
4. Sınıf öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algıları yaş, cinsiyet, çalışma yılına göre farklılaşmakta mıdır?
5. Özel eğitim ve sınıf öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı düzeyleri farklılaşmakta mıdır?

YÖNTEM

Araştırma Yöntemi

Bu araştırmada özel eğitim öğretmenleri ile sınıf öğretmenlerinin sınıf ortamı değerlendirme becerilerine yönelik öz yeterlik algı düzeyleri karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Bu nedenle Çalışma, nicel yöntemle dayalı betimsel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Betimsel çalışmalarda amaç, toplanan verilerden yola çıkarak bir çıkarımda bulunmaktır (Rubin ve Babbie, 1997). Araştırmada, sınıf ve özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algılarını ve bunu etkileyen değişkenlerin belirlenmesinin amaçlanması, araştırmanın betimsel bir çalışma olarak nitelendirilmesinin gerekçesini oluşturmaktadır. Betimsel yöntem ile yapılan araştırmalar, var olan kayıtların, verilerin, tecrübelerin vb. ortaya konularak yorumlanması şeklinde yürütülebilir (Thyer, 2009). Bu araştırmada da öğretmenlerden belirlenen ölçek ile veriler toplanmış ve verilerden çıkarımlar yapılarak var olan durum ortaya konulmuş ve muhtemel nedenler değerlendirilmiştir.

Katılımcılar

Araştırmanın katılımcıları Ankara ve ilçelerinde MEB'e bağlı devlet okullarında çalışan özel eğitim ve sınıf öğretmenlerinden oluşmaktadır. Gerek evrenin büyüklüğü gerekse zaman kısıtlaması nedeniyle evrendeki tüm öğretmenlere ulaşmanın zor olması düşünüldüğünde Ankara'da devlet okullarında çalışan öğretmenlerden seçkisiz olarak örneklem grubu belirlenmesi tercih edilmiştir. Bu doğrultuda, Ankara genelinde resmi okullarda çalışan 114 özel eğitim ve 138 sınıf öğretmeni katılımcı olarak araştırma kapsamına alınmıştır. Bu sayede toplam 252 katılımcı öğretmen belirlenmiştir. Aşağıda katılımcı grupların özellikleri tablolar halinde sunulmuştur.

Tablo 1. Özel eğitim öğretmenlerine ait özellikler

		n	%
Cinsiyet	Kadın	85	74, 6
	Erkek	29	25, 4
Yaş	21-30	24	21, 1
	31-40	48	42, 1
	41-50	32	28, 1
	51 ve üzeri	10	8, 8
Çalışma Yılı	0-5 yıl	22	19, 3
	6-10 yıl	28	24, 6
	11-15 yıl	18	15, 8
	16-20 yıl	20	17, 5
	21 yıl ve üzeri	26	22, 8

Tablo 2. Sınıf öğretmenlerine ait özellikler

		n	%
Cinsiyet	Kadın	107	77, 5
	Erkek	31	22, 5
Yaş	21-30	24	17, 4
	31-40	60	43, 5
	41-50	30	21, 7
	51 ve üzeri	24	17, 4
Çalışma Yılı	0-5 yıl	17	12, 3
	6-10 yıl	21	15, 2
	11-15 yıl	30	21, 7
	16-20 yıl	33	23, 9
	21 yıl ve üzeri	37	26, 8

Veri Toplama Araçları

Çalışmada amaç ve alt amaçlara cevap bulabilmek için Katılımcı Bilgi Formu ve Ölçme ve Değerlendirme Öz Yeterlik Algısı Ölçeği kullanılmıştır.

Katılımcı Bilgi Formu araştırmacı tarafından oluşturulmuştur. Form ile katılımcıların çalıştığı okul, yaş, cinsiyet, kıdem yılı, mezun olduğu bölüm, branşı vb. bilgilere yönelik soru maddeleri bulunmaktadır.

Her iki grupta yer alan öğretmenlerin öz yeterlik algı düzeylerini belirlemek için Çalışkan'ın (2012) geliştirdiği Ölçme ve Değerlendirme Öz Yeterlik Algısı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, öğretim yöntemini belirleme, elde edilen sonuçları yorumlama, öğrencilere geri bildirimde bulunma ve sonuçlar çerçevesinde sürecin gözden geçirilmesi becerilerine yönelik toplam 18 maddeden oluşmaktadır. Kesinlikle katılmıyorum ile tamamen katılıyorum ifadelerinden oluşan 5'li derecelendirme tipinde olan ölçekte her bir madde 1-5 arasında değişen puan verilerek değerlendirilmektedir. Ölçekte ters madde bulunmamakla birlikte geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları sosyal bilimler alanında görev yapan 395 öğretmen ile gerçekleştirilmiş bir çalışma ile belirlenmiştir. 18 madde ve 4 yapıdan oluşan ölçeğin toplam varyansın %64, 5'ini açıkladığı ve iç tutarlılık ile test-tekrar test güvenilirlik katsayılarının 0, 93 olduğu belirlenmiş ve bu sonuçlar doğrultusunda ölçekten elde edilen sonuçların geçerli ve güvenilir olduğu belirtilmiştir. Bu araştırmada farklı branşlar bulunmasına karşın, ölçek öğretmenler üzerinde uygulandığı için geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları ek olarak yürütülmemiştir.

Verilerin Analizi

Katılımcı gruplarına ilişkin yaş, cinsiyet, kıdem yılı ve ölçek puan ortalaması değerlerine yönelik yapılacak analizlerden önce normallik varsayımını test etmek amacıyla dağılım testleri gerçekleştirilmiş, kategoriler altındaki örneklem sayılarının farklı olması nedeniyle Kolmogrov-Smirnov ve Shapiro-Wilk değerleri ile çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiştir. Normallik testlerinde normal dağılımın sağlanamadığı ancak her bir kategori için çarpıklık ve basıklığın +/- 1, 5 değerleri arasında olduğu görülmüş ve değerlerinin +/- 1, 5 değerleri arasında olmasının normallik varsayımı için yeterli olabileceğini belirtilen çalışmalara (Tabachnick ve Fidell, 2013) dayanılarak yapılan analizlerde dağılımın normal olduğu varsayılmıştır. Bununla birlikte her iki gruba ait analizler, varyansların benzer olduğunu göstermiş ve bulgular bu doğrultuda değerlendirilmiştir.

BULGULAR ve YORUMLAR

Öğretmenlerinin Sınıfta Yapılan Değerlendirmelere İlişkin Öz Yeterlik Algı Düzeylerine Yönelik Bulgular

Her iki katılımcı grubun sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı düzeyleri aşağıdaki tabloda görülmektedir.

Tablo 3. Her iki katılımcı grubun sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı düzeyleri

Brans	N	$\bar{X}$	S	Minimum	Maksimum
Özel Eğitim	114	76, 53	8,12	61	90
Sınıf Öğretmenliği	138	78, 42	7, 12	64	90

Özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı düzeylerine ait sonuçlar incelendiğinde elde edilen verilerin ortalaması 76,53 ($\bar{X}=76, 53$) olarak bulunmuştur. Elde edilen veriler, sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin özel eğitim öğretmenlerinin öz yeterlik algı düzeylerinin orta derecenin üzerinde olduğunu göstermektedir.

Sınıf öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı düzeylerine ait sonuçlar incelendiğinde elde edilen verilerin ortalaması 78,42 ($\bar{X}=78, 42$) olarak bulunmuştur. Elde edilen veriler, sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı düzeylerinin sınıf öğretmenleri grubunun özel eğitim öğretmenlerine oranla nispeten yüksek olduğunu göstermektedir.

Özel Eğitim Öğretmenleri Grubunun Öz Yeterlilik Algı Düzeyleri ile Yaş, Cinsiyet, Çalışma Yılı Değişkenleri İlişkisine Ait İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algıları ile cinsiyet, yaş ve çalışma yılı değişkenlerinin ilişkisi aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 4. Özel eğitim öğretmenleri grubunun cinsiyete göre öz yeterlik algısı t-testi sonuçları

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	85	4, 18	0, 42	112	2, 7	, 008
Erkek	29	4, 44	0, 48			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algı puan ortalamalarının özel eğitim öğretmenleri grubunda cinsiyete göre anlamlı bir değişiklik göstermediği anlaşılmaktadır, t (112) = 2.7, p<.01.) Erkek öğretmenler ($\bar{X}=4, 44$) ile kadın öğretmenlerin ($\bar{X}=4, 18$) öz yeterlik algıları karşılaştırıldığında kadın öğretmenlerin öz yeterlik algılarının daha düşük olduğu görülmektedir (ortalamalar farkı=0, 25, %95 GA: 0, 44 – 0, 06).

Tablo 5. Özel eğitim öğretmenleri grubunun yaşa göre öz-yeterlik algısı ANOVA sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Sd	Kareler Toplamı	Kareler Ortalaması	F	p
Ölçme ve Değerlendirme Öz-Yeterlik Algısı	Gruplar Arası	3	0, 759	0, 253	, 251	, 295
	Grup İçi	110	22, 260	0, 202		
	Toplam	113	23, 019			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, özel eğitim öğretmenlerinin yaş grupları ve algı puanları arasında gerçekleştirilen ANOVA testinden elde edilen sonucunun anlamlı olmadığı söylenebilir (F=, 251; p<0, 05). Elde edilen veriler doğrultusunda, yaşın tek başına öz-yeterlik algısı üzerinde bir etkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşılabilir.

Tablo 6. Özel eğitim öğretmenleri grubunun çalışma yılına göre öz-yeterlik algısı ANOVA sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Sd	Kareler Toplamı	Kareler Ortalaması	F	p
Ölçme ve Değerlendirme Öz-Yeterlik Algısı	Gruplar Arası	4	0, 783	0, 196	, 960	, 433
	Grup İçi	109	22, 237	0, 204		
	Toplam	113	23, 020			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, özel eğitim öğretmenlerinin meslekte çalışma yılı (kıdem) ile algı puanları arasında gerçekleştirilen ANOVA testinden elde edilen sonucunun anlamlı olmadığı

söylenbilir ($F=, 960$; $p<0, 05$). Elde edilen veriler doğrultusunda, çalışma yılının tek başına öz-yeterlik algısı üzerinde bir etkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşılabilir.

Sınıf Öğretmenleri Grubunun Öz Yeterlilik Algı Düzeyleri ile Yaş, Cinsiyet, Çalışma Yılı Değişkenleri İlişisine Ait İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Sınıf öğretmenlerinin sınıf ortamı değerlendirme becerilerine yönelik öz yeterlik algı düzeyleri ile cinsiyet, yaş ve çalışma yılı değişkenlerinin ilişkisi aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 7. Sınıf öğretmenleri grubunun cinsiyete göre öz-yeterlik algısı T-testi sonuçları

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	107	4,35	0,40	136	0,172	,864
Erkek	31	4,34	0,37			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, sınıf öğretmenleri grubunun öz yeterlik algılarının cinsiyete göre değişmediği görülmektedir, $t(136) = 0.172$, $p<.05$. Erkek öğretmenlerin öz yeterlik algı puan ortalamaları ($\bar{X} = 4,34$) ile kadın öğretmenlerin öz yeterlik algı puan ortalamaları ($\bar{X} = 4,35$) birbirine çok yakındır. Sonuç olarak, sınıf öğretmenlerine ait öz yeterlik algı puanlarının cinsiyete göre farklılaşmadığı ve nispeten yüksek düzeyde öz-yeterlik algılarına sahip oldukları söylenebilir, (ortalamalar farkı=0,01, %95 GA: 0,14 – 0,14).

Tablo 8. Sınıf öğretmenleri grubunun yaşa göre öz-yeterlik algısı ANOVA sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Sd	Kareler Toplamı	Kareler Ortalaması	F	p
Ölçme ve Değerlendirme Öz-Yeterlik Algısı	Gruplar Arası	3	0,290	0,097	,612	,609
	Grup İçi	134	21,196	0,158		
	Toplam	137	21,486			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, sınıf öğretmenlerinin yaş grupları ile öz-yeterlik algı puan ortalamalarının ANOVA testinden elde edilen sonucunun anlamlı olmadığı görülmektedir ($F=, 612$; $p<0, 05$). Elde edilen veriler doğrultusunda, yaşın tek başına öz-yeterlik algısı üzerinde bir etkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşılabilir.

Tablo 9. Sınıf öğretmenleri grubunun çalışma yılına göre öz-yeterlik algısı ANOVA sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Sd	Kareler Toplamı	Kareler Ortalaması	F	p
Ölçme ve Değerlendirme Öz-Yeterlik Algısı	Gruplar Arası	4	1,114	0,279	1,819	,129
	Grup İçi	133	20,372	0,153		
	Toplam	137	21,486			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, sınıf öğretmenlerinin meslekte çalışma yılı (kıdem) ile öz-yeterlik algı puan ortalamalarının ANOVA testinden elde edilen sonucunun anlamlı olmadığı görülmektedir ($F=1, 819$; $p<0, 05$). Elde edilen veriler doğrultusunda, çalışma yılının tek başına öz-yeterlik algısı üzerinde bir etkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşılabilir.

Özel Eğitim Öğretmenleri ile Sınıf Öğretmenlerinin Sınıf Ortamı Değerlendirme Becerilerine Yönelik Öz Yeterlilikleri Arasında Fark Olup Olmadığına İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Özel eğitim öğretmenleri ile sınıf öğretmenlerinin sınıf ortamı değerlendirme becerilerine yönelik öz-yeterlik algı puan ortalamaları arasındaki farka yönelik veriler aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 10. Özel eğitim ve sınıf öğretmenleri gruplarının öz-yeterlik algısı T-testi sonuçları

Branş	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Özel Eğitim	114	4,23	0,44	250	2,22	,027
Sınıf Öğretmeni	138	4,35	0,39			

Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi, özel eğitim ve sınıf öğretmenleri gruplarının öz yeterlik algıları karşılaştırıldığında anlamlı fark olduğu söylenebilir, $t(250) = 2.22, p < .05$. Elde edilen verilerin ışığında sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algılarının sınıf öğretmenlerinde daha yüksek olduğu söylenebilir (ortalamalar farkı=0, 11, %95 GA: 0, 22 – 0, 01).

TARTIŞMA / SONUÇ ve ÖNERİLER

Sonuç

Araştırmada elde edilen bulguların ışığında özel eğitim öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algılarının orta derecenin üzerinde olduğu sınıf öğretmenlerinin ise nispeten daha yüksek olduğu görülmüştür.

Cinsiyet değişkeni bakımından özel eğitim öğretmenleri arasında kadın öğretmenlerin öz yeterlik algılarının nispeten daha düşük olduğu görülürken sınıf öğretmenleri grubunda anlamlı bir fark bulunmamıştır. Her iki katılımcı grupta da öz yeterlik algıları ile yaş ve çalışma yılı arasında fark bulunmamıştır. Bununla birlikte, sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik algılarının özel eğitim öğretmenlerinden yüksek olduğu görülmüştür.

Tartışma

Alan yazın incelendiğinde, bu amaçla gerçekleştirilen araştırmaların yok denecek kadar az olduğu görülmüştür. Bunun için araştırmanın bulguları diğer öğretmen ve öğretmen adayları, alan öğretmenleri ile yapılan araştırmalardan toplanan verilerle yapılan bazı çalışmaların sonuçları ile değerlendirilmiştir. Bu araştırmada elde edilen verilere göre, özel eğitim öğretmenleri grubunda sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algılarının erkek öğretmenlerde daha yüksek olduğu görülmüştür. İlgili literatür gözden geçirildiğinde bu bulguyu destekleyen çalışmalara rastlanmıştır (Pektaş, 2010, s.65; Yeşilyurt, 2012, s.389; Üztemur ve Metin, 2015, s.55). Ancak alan yazında bu araştırma bulgusundan farklı olarak erkek öğretmenlerin öz yeterlik algılarının düşük olduğunu gösteren çalışmalarda bulunmaktadır (Şahin ve Karaman, 2013, s.400; Baş ve Beyhan, 2016). Bu farklılığın örneklem gruplarının farklı alanlar olmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Araştırmada sonunda sınıf öğretmenleri grubunda cinsiyetin anlamlı bir değişken olmadığı görülmüştür. Alan yazın incelendiğinde değerlendirme becerilerine yönelik öz yeterlik algılarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark görülmediğini belirten çalışmalar bulunmaktadır (Geçim, 2017; Şahin ve Uysal, 2013; Çalışkan, 2012; Yavuz, 2011, s.72; Yaman ve Karamustafaoğlu, 2011; Maral, 2009; Çalışkan, Yılmaz ve Tekin, 2007). Araştırmanın sonuçlarının cinsiyet bakımından diğer araştırmalarla örtüştüğü görülmektedir. Bu nedenle cinsiyet ile öz yeterlik algısı arasında bir ilişki olmadığı iddia edilebilir.

Bulgular, her iki gruptaki öğretmenlerin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algıları ve yaşları arasında ilişkisi olmadığını göstermektedir. Ancak yaş değişkeninin olası etkisinin incelenmesi için farklı sayıda ve özellikte örneklem grupları ile çalışma yapılması ve sonuçlarının incelenmesi önerilmektedir.

Araştırmanın bir diğer bulgusuna göre, sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algısı ile çalışma yılı arasında her iki grup içinde bir ilişki olmadığı söylenebilir. Alan yazındaki bazı çalışmalar bu bulguyu desteklerken nitelikte olmakla birlikte (Çalışkan, 2012; Üztemur, 2013; Daniel ve King, 1998), bununla birlikte bu araştırmadan farklı sonuçları gösteren çalışmalarda bulunmaktadır (Geçim, 2017; Yaygın, 2015; Kaya, Balay ve Göcen, 2012). Baş ve Beyhan (2016), çalışma yılı çok olan öğretmenlerin az olan öğretmenlere göre algılarının düşük olduğunu belirtmişlerdir. Bu sonuçla paralellik gösteren başka bir bulguya Aydın'ın (2005) yapmış olduğu araştırmada da ulaşılmıştır. Buna karşılık, Zhang ve Burry-Stock (2003), öğretmenlerin mesleki kıdemleri arttıkça yeterlik algılarının da arttığına işaret etmiştir.

Bu araştırmada elde edilen bulgular sınıf öğretmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz yeterlik algılarının daha olumlu olduğunu işaret etmektedir. Alan yazındaki sınıf öğretmenleri ve diğer alan öğretmenleri arasında yapılan araştırmalar da genellikle bu bulguyu desteklemektedir. Kilmen ve Kösterelioğlu (2017), yaptıkları araştırmada değerlendirme becerileri açısından sınıf öğretmenlerinin Türkçe öğretmenlerinde yeterlik düzeylerinin daha yüksek olduğunu göstermiştir.

Erdoğdu ve Kurt (2012), değerlendirme yeterlik algıları açısından sınıf üretmenleri ve branş retmenlerini karşılaştırmış sonuç olarak sınıf retmenlerinin yeterlik algılarının yüksek olduğunu belirtmiştir. Çakan (2004), sınıf retmenlerinin ortaretimdeki retmenlere oranla öz yeterlik algılarının yüksek olduğunu söylemektedir. Pektaş'ın (2010) yaptığı araştırmada, bu araştırmayı destekler nitelikte sonuçlar ortaya koymaktadır. Kayaoğlu ve Yangın (2007) ise fen bilgisi retmenlerinin algılarının sınıf retmenlerinden daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Adı geçen araştırmalarla desteklenen bu durum aradaki fark az olsa da bu araştırma sonuçları ile de desteklenmiştir.

Sınıf retmenlerinin değerlendirme algıları özel eğitim retmenlerine göre daha olumlu olduğu görülmektedir. Bu durumun, hizmet-içi eğitim çalışmaları, materyal temin etmedeki kolaylıklar, özel eğitim ihtiyacı olan bireylerin grup özellikleri veya retmenlerin anketi yanıtlama davranışları gibi unsurlardan kaynaklandığı düşünülebilir.

neriler

Gerçekleştirilen analizlere göre özel eğitim üretmenleri arasında öz-yeterlik algıları erkek retmenlerde daha olumlu görülmektedir. Ancak bu çalışmada, örneklem sayısındaki erkek-kadın dağılımının uyumsuzluğu dikkat edilmesi gereken bir durumdur. Çalışma birbirine eşit veya yakın değerlerde cinsiyet örneklemleri bulunan başka gruplarla tekrarlanabilir. Bununla birlikte, yaş ve kıdem yılı değişkenlerinin değerlendirme öz-yeterlik algıları üzerinde fark yaratmadığı grlmştir. Ancak, rneklem grubunun yanıtlama davranışları, sayısı ve kontrol edilemeyen diğer değişkenlerin yanıtlama sürecine dahil olması gibi etkenlerin bu duruma yol açmış olabileceği dşnlmelidir. Bu nedenle, örneklem grubunun özelliklerinin sonuçların güvenirliğini doğrudan etkileyebileceği göz önüne alındığında, ilgili çalışmaların farklı örneklem büyüklükleri ile farklı gruplarda uygulanması önerilmektedir.

Araştırmada elde edilen sonuçlar incelendiğinde, sınıf retmenlerinin sınıfta yapılan değerlendirmelere ilişkin öz-yeterlik algıları ile cinsiyet, yaş ve çalışma yılı arasında bir ilişki belirlenememiştir. Ancak daha büyük örneklem gruplarında ilgili çalışmaların tekrarlanması ve sürecin değerlendirilmesi önerilmektedir.

Bu çalışmada veriler online şekilde toplanmıştır. Araştırma sırasında karşılaşılan en büyük sorun, retmenlerin leği cevaplama konusunda isteksiz olmalarıdır. Bu sonuçtan hareketle ileride yapılması düşünülen çalışmaların yüz yüze gerçekleştirilmesi önerilmektedir.

Eğitim retim etkinliklerinin amacına ulaşıp ulaşmadığının belirlenmesi, eksik ya da hatalı renmelerin tespiti, gerekli düzeltme ve düzenlemelerin vakit kaybetmeden gerçekleştirilmesi güvenilir değerlendirme ile mümkündür. Uygun ve doğru lme değerlendirme uygulamalarını sınıf içinde uygulayacak olan üretmenin bu alanda yetkinliklerinin bir anlamda da öz yeterlik algılarının yüksek olması önemli görülmektedir. retmenlerin bilgi, beceri ve öz yeterlik algılarının artması hizmet içi eğitim faaliyetleri ile sağlanabilir. Ayrıca, retmen yetiştiren yüksek üretim programlarında yer alan lme ve değerlendirmeye ilişkin retmen yeterlilikleri gözden geçirilmelidir Her ne kadar hizmet içi eğitim faaliyetleri ile değerlendirme becerileri geliştirilse bile retmen adaylarının mesleğe başlamadan önce belirli birikim sahibi olması büyük önem taşımaktadır. Bu durum mevcut araştırmanın konusu olmamakla birlikte sonuçların yüksek üretim programları ile ilişkilendirildiği akademik düzeyde çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Bu araştırmada bulgulara nitel yollar ile ulaşılmıştır. İleride yapılacak araştırmalarda çok yönlü bulgular elde edilmesi için karma yöntem vb ile planlanan çalışmaların yapılması önerilmektedir.

EK BİLGİ: Bu alışma, “zel eğitim ve sınıf retmenlerinin sınıf içi lme değerlendirme alanında öz yeterlik algılarının karşılaştırılması (Ankara rneklemleri)” isimli **yüksek lisans tezinden üretilmiştir.**

KAYNAKLAR

- Akyüz, Y. (2008). *Türk eğitim tarihi* (12. Basım): Pegem Akademi.
- Ataman, A. (2009). *Özel gereksinimli çocuklar ve özel eğitime giriş* (7. Baskı). Gündüz Eğitim.
- Aydın, A. (2001). Eğitim fakültesi mezunu olan ve olmayan öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterliliklerinin karşılaştırılmasına yönelik bir çalışma. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Bandura, A. (1986). *The explanatory and predictive scope of self-efficacy theory*. Journal of Clinical and Social Psychology, 4, 359-373.
- Baş, G., & Beyhan, Ö. (2016). Öğretmenlerin eğitimde ölçme ve değerlendirmeye yönelik öz yeterlik algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi*, 7(1), 18-32. <https://doi.org/10.21031/epod.34199>
- Başol, G. (2015). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme* (3. Baskı). Pegem Akademi.
- Bell, B., & Cowie, B. (2001). The characteristics of formative assessment in science education. *Science Education*, 85(5), 536-553. <https://doi.org/10.1002/sce.1022>
- Bülbül, K. (2010). *Zihin engelliler sınıf öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme yeterlikleri, karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri* [Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi].
- Çakan, M. (2004). Öğretmenlerin ölçme-değerlendirme uygulamaları ve yeterlik düzeyleri: İlk ve ortaöğretim. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 37(2), 99-114.
- Çalışkan, H. (2012). Development of the measurement and evaluation self-efficacy perception scale and the examination of the status of social studies teachers. *Energy Education Science and Technology Part B: Social and Educational Studies*, 5(1), 1003-1008.
- Çalışkan, H., Uymaz, M., & Tekin, D. (2013). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının ölçme ve değerlendirme yöntemlerine ilişkin yeterliklerinin değerlendirilmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14, 239-261. ISSN: 1308-9196
- Daniel, L. G. & King, D. (1998). A knowledge and use of testing and measurement literacy of elementary and secondary teachers. *Journal of Educational Research*, 91(6), 331-344. <https://doi.org/10.1080/00220679809597563>
- Erdoğan, M. Y., & Kurt, F. (2012). Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterlik algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(2), 23-36.
- Gronlund, N.E. (2006). *Assessment of student achievement*: Allyn and Bacon.
- Gürsel, O. (2007). Kaynaştırma uygulamalarında öğrenci gereksinimlerinin değerlendirilmesi ilköğretimde kaynaştırma: Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi.
- Karaca, E. (2008). Eğitimde ölçme ve değerlendirme, Serdar, E. ve Müfit, G. (Ed.) Ölçme ve değerlendirmede temel kavramlar (ss. 1-36): Nobel Yayıncılık
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayıncılık.
- Kilmen, S., Akın Kösterelioğlu, M., & Kösterelioğlu, İ. (2016). Öğretmen Adaylarının Ölçme Değerlendirme Araç ve Yaklaşımlarına İlişkin Yeterlik Algıları. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1).
- Kutlu, Ö., Doğan, C. D., & Karakaya, İ. (2010). *Öğrenci başarısının belirlenmesi: Performansa ve portfolyoya dayalı durum belirleme* (3. Baskı). Pegem Akademi.
- MEB. (2006). *Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri*. Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü. <http://otmg.meb.gov.tr>
- MEB. (2009). *Öğretmenlik mesleği özel alan yeterlikleri*. Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü. <http://otmg.meb.gov.tr>

- Millî Eğitim Bakanlığı. (2006). *Özel eğitim hakkında kanun hükmünde kararname ve özel eğitim hizmetleri yönetmeliği*. Özel Eğitim Rehberlik ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürlüğü.
- Ocak, G. (2004). Ürün seçki dosyaları hakkında öğrenci görüşlerinin değerlendirilmesi: Milli Eğitim.
- Orhan, A. T. (2007). Fen eğitiminde alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin ilköğretim öğretmen adayları, öğretmen ve öğrenci boyutu dikkate alınarak incelenmesi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Pektaş, S. (2010). *Öğretmen adaylarının ölçme ve değerlendirme yeterlik algılarının incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Rubin, A., & Babbie, E. (1997). *Research methods for social work* (3rd ed.): Brooks.
- Şahin, Ç & Karaman, P. (2013). Sınıf öğretmeni adaylarının ölçme ve değerlendirmeye ilişkin inançları. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 28(2), 394-407.
- Thyer, B. (2009). *The handbook of social work research methods*: Sage.
- Turgut, F. M. (1997). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme metotları*: Yargıcı
- Turgut, M. F., & Baykul, Y. (2011). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme* (3. Baskı). Pegem Yayıncılık.
- Üztemur, S. S. & Metin, C. (2015). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme alanındaki kavram yanılgıları ve öz-yeterlik inançlarının incelenmesi. Anadolu Eğitim Liderliği ve Öğretim Dergisi, 3(2), 41-67.
- Yaman, S. & Karamustafaoglu, S. (2011). Öğretmen adaylarının ölçme ve değerlendirme alanına yönelik yeterlik algı düzeylerinin incelenmesi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 44(2), 53-72.
- Yavuz, G. (2011). Öğretmen adaylarının öğrenme öğretme süreci ve ölçme değerlendirme alanındaki yeterliklerine ilişkin görüşleri. Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Yetkin, D. & Daçcan, Ö. (2006). *İlköğretim programı 1-5*: Anı Yayıncılık.
- Yeşilyurt, E. (2012). Öğretmen adaylarının ölçme ve değerlendirme alanına ilişkin genel yeterlik algıları. Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 9 (17), 377-395.
- Yılmaz, H. (2004). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme*: Çizgi Yayıncılık.
- Zhang, Z., & Burry-Stock, J. A. (2003). Classroom assessment practices and teachers' self-perceived assessment skills. *Applied Measurement in Education*, 16(4), 323-342.

Extended Abstract

The primary goal of education is to bring about behavioral change in students. Whether this goal has been achieved is determined by the quality and quantity of the desired behavioral change, in other words, through assessment practices carried out in the classroom (Karaca, 2008; Baş & Beyhan, 2016). Measurement, simply put, is the observation of a situation and expressing the result with numbers and symbols, while evaluation refers to the interpretation of measurement results and making decisions based on those results (Turgut, 1987; Gronlund, 2006). Educational evaluation is used to determine students' learning styles, the curriculum's objectives, and the instruction's effectiveness (Yaman & Karamustafaoglu, 2011). Classroom assessment is a complex process. It is necessary for determining students' prior knowledge and readiness levels before beginning the teaching process, identifying misconceptions during instruction, assessing the

achievement of desired behaviors at the end of instruction, and determining behavioral changes (Karasar, 2005; Orhan, 2007). However, teachers' proficiency in evaluation does not guarantee their ability to implement these methods in the classroom correctly. One of the key reasons for this is teachers' self-efficacy beliefs (Bandura, 1986). A review of the literature suggests that there is an insufficient number of quantitative studies examining teachers' perceptions of self-efficacy in classroom evaluation. Therefore, it is necessary to determine the self-efficacy levels of teachers working with students with disabilities regarding classroom assessment. *Objective:* This study aims to determine the self-efficacy perceptions of classroom and special education teachers regarding assessments conducted in the classroom. In this context, the following research questions were examined: What are the self-efficacy perception levels of special education and classroom teachers regarding their classroom assessment skills? Do special education teachers' self-efficacy perceptions of classroom assessment skills differ based on variables such as age, gender, and years of experience? Do classroom teachers' self-efficacy perceptions of classroom assessment skills differ based on variables such as age, gender, and years of experience? Do the self-efficacy perception levels of special education and classroom teachers regarding classroom assessment skills differ from each other? *Research Method:* This study compares the self-efficacy perception levels of special education and classroom teachers regarding classroom assessment skills. Therefore, it was conducted as a quantitative, descriptive study. The purpose of descriptive studies is to make inferences based on collected data (Rubin & Babbie, 1997). Since this study aims to determine the factors influencing teachers' self-efficacy perceptions of measurement and assessment, it qualifies as a descriptive study. Descriptive research involves analyzing cases, records, data, or participants' experiences using interpretive methods (Thyer, 2009). In this study, data were collected using a scale administered to teachers, and the findings were evaluated to determine possible causes. The participants of this study consist of special education and classroom teachers working in public schools affiliated with the Ministry of National Education (MEB) in Ankara and its districts. Given the large population and time constraints, it was deemed impractical to reach all teachers within the population. Therefore, a random sample was selected from special education and classroom teachers working in Ankara. As a result, 114 special education teachers and 138 classroom teachers participated in the study, totaling 252 teachers. To address the research objectives and sub-objectives, a Participant Information Form and the Measurement and Evaluation Self-Efficacy Perception Scale were used. The Participant Information Form was developed by the researcher to collect data on participants' schools, age, gender, years of experience, field of graduation, and branch. To determine the self-efficacy perception levels of teachers in both groups, Çalışkan's (2012) Measurement and Evaluation Self-Efficacy Perception Scale was used. The scale consists of 18 items measuring teachers' ability to determine instructional methods, interpret results, provide feedback to students, and review processes based on results. It is rated on a 5-point Likert scale ranging from "strongly disagree" to "strongly agree." The scale does not contain reverse-scored items, and its validity and reliability were established through a study involving 395 teachers in the field of social sciences. The scale accounts for 64.5% of total variance, and its internal consistency and test-retest reliability coefficients were found to be 0.93. Despite the inclusion of different teaching branches in this study, no additional validity and reliability studies were conducted, as the scale had already been validated with teachers. Before conducting analyses on age, gender, years of experience, and scale mean scores, normality assumptions were tested using distribution tests. Due to varying sample sizes across categories, Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk values, along with skewness and kurtosis values, were examined. Additionally, variance homogeneity was confirmed for all groups using t-tests and ANOVA, and findings were interpreted accordingly. Based on the findings of this study, which aimed to determine and compare the self-efficacy perceptions of special education and classroom teachers regarding classroom assessment skills, it was observed that special education teachers' self-efficacy perceptions were above average, while classroom teachers' perceptions were relatively higher. Among special education teachers, female teachers had slightly lower self-efficacy perceptions, whereas no significant difference was found among classroom teachers. No significant difference was observed in either group's self-efficacy perceptions based on age and years of experience. The study concluded that classroom teachers had more positive self-efficacy perceptions compared to special education teachers. According to the analyses, self-efficacy perceptions among special education teachers significantly differed in favor of male teachers. However, it is important to note that the sample distribution between male and female participants was not balanced. Future studies could be conducted with more gender-balanced samples. Examining the results for classroom teachers, it was found that gender, age, and years of experience did not significantly impact assessment self-efficacy perceptions. Like the special education teachers' group, it is recommended that studies be conducted with larger sample sizes to further evaluate this process. Determining whether educational activities have achieved their goals, identifying deficiencies or errors in learning, and making necessary adjustments are possible through appropriate and accurate assessment practices. Teachers responsible for implementing these practices in the classroom must have high levels of knowledge, skills, and self-efficacy perceptions in this area. It may be beneficial for teachers to participate in in-service training programs to enhance their knowledge, skills, and self-efficacy

perceptions. Another important point to emphasize is the curriculum of teacher training programs in higher education. Although in-service training can improve assessment skills, teacher candidates must acquire fundamental knowledge before entering the profession. While this study does not specifically focus on higher education programs, future academic research linking the results to teacher education curricula is recommended.